

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 1036: Người Không Có Sang Hèn, Pháp Không Có Đẹp Xấu, Thấy Điều Bình Đẳng, Đó Là Nghĩa Của Bồ Đề

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 090)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Triệu Công, Trí Giả đều nói: Người không có sang hèn, pháp không có đẹp xấu, thấy điều bình đẳng, đó là nghĩa của Bồ Đề.】

Triệu Công chính là Đại sư Tăng Triệu, đại đệ tử của ngài Cưu Ma La Thập, chúng ta xem trong “Cao Tăng Truyện” đều thấy, ngài là đệ tử thị giả dưới tòa của ngài La Thập. Trong số các học trò của Đại sư La Thập, có bốn vị kiệt xuất nhất, xuất chúng nhất, thì Tăng Triệu là một trong số đó. Trí Giả là Tổ sư của Thiên Thai tông thời nhà Tùy, tức Đại sư Trí Giả. Hai vị đại đức này đều từng nói qua lời này, ngôn từ tuy không hẳn là hoàn toàn giống nhau, nhưng ý nghĩa thì hoàn toàn tương đồng, được trích lục lại ở đây.

“Người không sang hèn, pháp không đẹp xấu”, câu nói này chính là để giải thích cho câu “Thị pháp bình đẳng, vô hữu cao hạ” (Pháp này là bình đẳng, không có cao thấp) trong Kinh Kim Cang. Trong mắt của phàm phu chúng ta, con người thật sự có kẻ sang người hèn, pháp thật sự có cái đẹp cái xấu, vậy tại sao Phật cùng chư Bồ Tát đại đức lại nói con người không có sang hèn, pháp không có đẹp xấu? Đó là vì cách nhìn của chúng ta và cách nhìn của các Ngài không giống nhau.

Thứ nhất: Phàm phu thì thấy tướng mà không thấy tánh, bị chấp trước vào hình tướng. Phật, Bồ Tát, Tổ sư đại đức, các Ngài thấy tướng tức là thấy tánh, thấy tánh tức là thấy tướng, tánh tướng nhất như, tánh tướng bất nhị, ý nghĩa này ở phần trước đã giảng qua rất nhiều rồi. Đây là ý nghĩa thứ nhất, cách nhìn của chúng ta và các Ngài khác nhau.

Thứ hai: Nhìn từ khía cạnh “Nhãn” (Chủ thể), phàm phu dùng tâm phân biệt để nhìn, dùng tâm vọng tưởng chấp trước để nhìn người, nhìn việc, nhìn

vật; vọng tưởng phân biệt chấp trước vốn là bất bình đẳng, cho nên quý vị nhìn thấy cảnh giới bên ngoài liền trở nên bất bình đẳng, liền có cao thấp, liền có đẹp xấu. Chư Phật, Bồ Tát, Tổ sư đại đức, đều dùng tâm thanh tịnh, tâm bình đẳng để nhìn người, nhìn việc, nhìn vật; tâm các Ngài thanh tịnh nên nhìn thấy hết thấy vạn pháp, hết thấy nhân sự đều thanh tịnh; tâm bình đẳng nên nhìn thấy tất cả vạn pháp đều bình đẳng; hoàn toàn không có đẹp xấu, không có cao thấp, đạo lý chính là ở chỗ này.

Đây chính là “nghĩa của Bồ Đề” (Bồ Đề nghĩa đã), Bồ Đề chính là A Nậu Đa La Tam Miệu Tam Bồ Đề, cũng có nghĩa là chư Phật Như Lai chứng đắc Vô Thượng Bồ Đề.